Dosarul nr. 1-16/2026;
(nr.atribuit de PIGD: 1-26012185-24-1-03022026)

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

01 iulie 2026 orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Alina Arapu-Buţco
Grefieri Oxana Nichitin; Natalia Fendic
Cu participarea:
Procurorului Alexei Eșan
Partea vătămată Valeria Parfeni
Apărătorul inculpatului Constantin Goncear
Inculpatului Alexei Parfeni

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a inculpatului

Parfeni Alexei *****, născut la *****, identificator numeric personal: *****, originar și domiciliat în s.***** r.*****, studii medii speciale, căsătorit, 4 copii minori la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, apt de muncă, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat, cu antecedente penale, posedă limba română,

de comiterea infracţiunii prevăzute în articolul 320[1] Cod penal.

Procedura de citare legală executată.

Cauza penală repartizată repetat spre judecare la 11 martie 2026, finalizată la 1 iulie 2026.

Partea acuzării în persoana procurorului Alexei Eșan, la etapa dezbaterilor judiciare a pledat întru a fi recunoscut vinovat Parfeni Alexei culpabil de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, cu aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 alin.(1) Cod penal a suspenda executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani. Totodată, a solicitat aplicarea măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea în vigoare a sentinței, cu executarea separată a sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 30.04.2026, prin care inculpatului Parfeni Alexei i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de 130 de ore de muncă neremunerate în folosul comunității.

Partea vătămată Valeria Parfeni a optat pentru stabilirea unei pedepse în privința lui Parfeni Alexei, în condițiile stabilite de lege.

Apărătorul Constantin Goncear, a optat pentru adoptarea unei sentințe de achitare a lui Parfeni Alexei, opinând asupra faptului că probele cercetate în cadrul examinării prezentei cauze nu sunt suficiente pentru a pronunța o sentință de condamnare.

Inculpatul Parfeni Alexei, la etapa ultimului cuvânt a declarat că recunoaște că a încălcat ordonanța de protecție, prin faptul că a comunicat telefonic cu partea vătămată Parfeni Valeria, ceea ce contravine cu restricțiile impuse lui prin ordonanța de protecție.

Analizând actele și lucrările dosarului, probatoriul administrat în cadrul urmăririi penale precum și în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată-

A C O N S T A T A T :

Situația de fapt constatată:

În fapt, în perioada de timp 31 decembrie 2025-02 ianuarie 2026, Parfeni Alexei *****, ştiind cu certitudine despre ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din 29 octombrie 2025, contrar măsurilor stabilite de către instanța de judecată prin care a fost obligat să părăsească domiciliul victimei, amplasat în satul *****, raionul ***** și să stea departe de ea, să stea departe de victima Parfeni Valeria şi de a nu se apropia de locul aflări ei de la o distanță de cel puțin 300 m. și de a exclude orice contact vizual cu victima, să nu viziteze locul de trai al victimei și să nu contacteze telefonic victima, în perioada indicată a contactat victima violenței în familie și a numit-o cu cuvinte necenzurate, astfel intenționat a încălcat măsurile stabilite de instanța de judecată.

Astfel, prin acţiunile sale intenționate, Parfeni Alexei ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.320[1] Cod penal, cu indicii: ”Neexecutarea intenționată și eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecţie a victimei violenţei în familie”.

Procedura de examinare a cauzei:

În faza de judecată, la etapa audierii sale, inculpatul Parfeni Alexei ***** a negat în parte fapta prejudiciabilă de comiterea căreia este învinuit și în conformitate cu prevederile articolelor 351, 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Poziția procesuală a inculpatului:

În şedința de judecată, *inculpatul Parfeni Alexei* ***** vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, dar a acceptat să facă declarații pe caz, comunicând în fapt că nu-și amintește exact când a fost emisă ordonanța de protecție, dar prin aceasta i s-au impus careva restricții, și anume să nu se apropie de Parfeni Valeria mai puțin de 300 metri, să nu o contacteze telefonic pe ultima. Aproximativ la data de 31.12.2025 a avut spre executare careva ore de muncă neremunerată în folosul comunității, lucrând în acest sens de dimineață la sediul Primăriei, unde a plecat și a semnat actul prin care i s-a repartizat obiectul de lucru care urma să-l execute. În fiecare zi executa câte 6 ore. La data de 31.12.2025 a venit de la executarea acelor ore, afară fiind frig și el s-a așezat să servească un ceai. În acea zi nu a consumat careva băuturi alcoolice. În jurul orelor 11:00-12:00, a telefonat-o pe Parfeni Valeria și a discutat în privința copiilor, a mai dus careva discuții de împăcare, la care ultima a comunicat că nu dorea. Tot în acea zi a fost telefonat de Parfeni Valeria de 3-4 ori, în jurul orei 11, așa cum el nu o putea telefona, deoarece nu avea suficienți bani în cont, respectiv el îi. A negat că ar fi telefonat-o pe Parfeni Valeria anume în ziua de 31.12.2025, menționând că el doar îi expedia beep-uri, la care Parfeni Valeria de îndată îl telefona, numărul de telefon al lui Parfeni Valeria fiind ”*****”. Tot în acea zi, seara, Parfeni Valeria în jurul orelor 17-18, l-a telefonat și l-a întrebat ce făcea. În jurul orei 16:00 a finisat executarea orelor de muncă neremunerată în folosul comunității, unde Parfeni Valeria i-a comunicat să vină la bar ca să-i transmită două sticle de șampanie pentru mama lui, iar dânsul a acceptat. Respectiv a venit la bar, acolo fiind prezent un moș de al lui și un cumătru, cu care au servit împreună câte o cafea. Parfeni Valeria a venit la bar, a procurat sticlele de șampanie și i le-a transmis, spunându-i să plece imediat acasă, la care el așa a și procedat. Peste maxim 30 de minute, Parfeni Valeria l-a contactat telefonic și l-a întrebat dacă a ajuns acasă, la ce el i-a comunicat că era deja acasă, iar Parfeni Valeria i-a povestit că tatăl său

venise la bar să o ia și că planifica să întâlnească Anul Nou la părinții ei. Atunci, el i-a cerut permisiunea de a veni și el la aceștia acasă, ca să vadă copii. La ce Parfeni Valeria i-a spus că va cere permisiunea de la părinți, după care îi va comunica decizia acestora. Mama lui Parfeni Valeria nu a avut nimic împotrivă, iar tatăl acesteia se simțea prost, motiv din care Parfeni Valeria nu a dorit să-l deranjeze. El i-a spus atunci lui Parfeni Valeria că, în cazul în care părinții acesteia nu doreau să-l vadă, atunci vor discuta mai târziu, și astfel au încheiat discuția. În continuare el s-a dus la odihnă și privea televizorul, unde a adormit. În jurul orelor 00:03, a fost telefonat de Blanari Mihail care l-a invitat să servească o cafea împreună. El i-a comunicat că Parfeni Valeria era acasă și că pune cipul pe fereastră, motiv din care el nu dorea să încalce restricțiile impuse prin ordonanța de protecție. La ce Blanari Mihail i-a comunicat că Valeria nu era acasă. Astfel el a acceptat să vină la ultimul în ospeție. Mergând pe drum, între timp Parfeni Valeria a venit la ea acasă, însă cipul lui nu a dat niciun semnal. A intrat la acesta în ogradă, a văzut o persoană de gen feminin și a intuit că era mama lui Blanari Mihail, însă intrând în interior a văzut-o pe Parfeni Valeria, care era în stare de ebrietate. El personal s-a simțit atunci cumva indignat, deoarece aceasta se afla în compania mai multor persoane de gen masculin. Ulterior, el a întrebat-o pe Parfeni Valeria de ce se afla acolo, aceasta răspunzându-i cu o expresie vulgară. La aceasta, el i-a răspuns să rămână acolo și să-și facă treaba mai departe. S-a salutat cu băieții și a ieșit pe o portiță, unde Parfeni Valeria văzând că el intenționa să iasă, l-a apucat de scurtă și l-a izbit din urmă, aplicându-i două lovituri peste față. El i-a comunicat lui Parfeni Valeria să-l lase în pace, însă Parfeni Valeria a luat un băț și i-a aplicat lovituri peste genunchi, mâni, picioare, el dorind să o liniștească, însă când s-a întors, aceasta a alunecat și a căzut jos, atunci el a intervenit să o ridice, deoarece aceasta se afla la sol. Parfeni Valeria ridicându-se, a văzut o lopată la un colț unde a ridicat-o și i-a aplicat lui cu aceasta o lovitură pe spate.

La întrebările adresate de instanța de judecată – inculpatul a comunicat că nu s-a adresat la medicul legist să fie examinat. În ziua următoare, la data de 01.01.2026, o singură dată a apelat-o pe Parfeni Valeria și încă o dată pe mama acesteia. În perioada când a părăsit domiciliul lui Blanari Mihail, Parfeni Valeria i-a comunicat că va anunța poliția să anunțe că el a părăsit domiciliul. La data de 31.12.2026, Parfeni Valeria l-a telefonat de 3-4 ori, unde toate apelurile au fost ridicate, careva au fost respinse, pe motiv că el în acel timp executa orele de muncă neremunerată în folosul comunității, și aceasta în cazul în care era ocupată, putea să nu-i lui răspundă la apeluri. Dânsul o apela pe Parfeni Valeria de 10 ori consecutiv, pe motiv că aceasta spunea că nu avea telefonul alături de ea. El nu o telefona continuu pe Parfeni Valeria, ci doar la necesitate. Telefonul său, el nu l-a văzut. Soția lui dacă respingea apelul, intuiește că de fapt copilul era cel care respingea apelul, deoarece privea desene animate, despre aceasta i-a comunicat chiar Parfeni Valeria. Prin ordonanța de protecție i-au fost impuse restricții de a nu se apropia de Parfeni Valeria, nu avea voie să o contacteze telefonic, dar o apela, deoarece au copii comuni, respectiv discutau în privința copiilor. Parfeni Valeria îi suplinea contul telefonului său. Cu cuvinte necenzurate în adresa lui Parfeni Valeria nu s-a adresat niciodată. În perioada cât a fost aplicată ordonanța de protecție, Parfeni Valeria nu i-a permis să comunice cu copii, însă el o ajuta material pentru copii, în luna noiembrie, fratele lui a ajutat-o cu lucrul în ogradă, la tăierea lemnelor.

La întrebarea apărătorului – inculpatul a explicat că o apela pe Valeria, iar aceasta îl telefona înapoi, a fost un caz când el personal a apelat-o ca să afle ce căuta Parfeni Valeria în acea noapte la Blanari Mihail. Pe data de 02.01.2026 nu a apelat-o pe Valeria, dar a telefonat-o pe mama acesteia.

La întrebarea procurorului – inculpatul a declarat că, anterior a fost judecat pentru nerespectare măsurilor impuse prin ordonanța de protecție, unde i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În pofida faptului că inculpatul inițial nu a recunoscut vina, dar abia la etapa ultimului cuvînt totuși a menționat că recunoaște că a încălcat prevederile ce ține de respectarea hotărîrii judecătorești și restricțiile impuse, culpabilitatea acestuia a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești prin mijloacele probatorii administrate de partea acuzării, și anume:

- prin probele testimoniale:

Partea vătămată Parfeni Valeria, fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești, a relatat instanței de judecată că, de către instanța de judecată a fost emisă ordonanță de protecție, exact când – nu și-a amintit, prin care i s-au impus inculpatului careva restricții, și anume să nu se apropie de ea mai puțin de 300 metri, să nu o contacteze telefonic, însă Parfeni Alexei aceste restricții nu le-a respectat. Aproximativ la data de 31.12.2025, spre data de 01.01.2026, Parfeni Alexei a contactat-o telefonic și a numit-o cu cuvinte necenzurate, în timp ce dânsa se afla la părinții săi. A doua zi la fel a fost telefonată de către Parfeni Alexei în jurul orelor 15-16, și tot a fost numită cu cuvinte necenzurate, ultimul aflându-se în stare de ebrietate. Ea l-a rugat ca ultimul să se calmeze. Ea a închis telefonul, după care a apelat serviciul 112. Aceste acțiuni au durat de mai multe ori, începând din data de 31.12.2025, unde a primit mai multe apeluri, în jur de 7-8. Acele cuvinte necenzurate au fost auzite chiar și de către colaboratorii de poliție.

La întrebarea instanței – partea vătămată a comunicat că Parfeni Alexei pronunța în adresa ei cuvinte murdare, expresii licențioase.

La data de 31.12.25 Parfeni Alexei a telefonat-o de mai multe ori, o numea cu cuvinte urâte, însă ea deconecta telefonul, acesta fiind insistent o telefona din nou, ulterior a sunat-o și pe mama ei. La data de 01.01.2026 acesta a telefonat-o de mai multe ori, fiind în jur de 7-8 apeluri de la ultimul. După data de 01.01.2026 Parfeni Alexei nu a mai telefonat-o. De pe data de 31-12.2025-01.01.2026 Parfeni Alexei, nu s-a interesat de soarta copiilor, cu ce se alimentează, cu ce se îmbracă sau dacă stau în cald. I-a întâlnit cumva pe drum și le-a dat doar 50 de lei, pentru 4 copii.

La întrebarea procurorului – partea vătămată a relatat că, în perioada 31.01.2025 - 01.01.2026, nu a fost apelată de către Parfeni Alexei de pe numere străine. A telefonat doar o singură dată de pe numărul de telefon al mamei sale, ulterior mama lui i-a luat telefonul și nu i-a permis să comunice cu ea. A cunoscut că a telefonat de pe numărul soacrei, deoarece are numărul acesteia în lista de contacte. Numărul de telefon al mamei-soacră este: ”*****”. În telefonul ei personal, în perioada 31.12.2025-01.01.2026, a avut instalate careva aplicații ca Tik-tok, Viber, Whatsapp, Messenger, Facebook. În perioada 31.12.2025-01.01.2026, pe aceste aplicații din partea lui Parfeni Alexei nu a primit niciun mesaj și niciun sunet. În perioada 31.12.2025-01.01.2026, a avut spargere de cont pe aplicația de facebook, unde i-a venit un mesaj că o persoană dorea să se conecteze pe contul ei, ea urmând să confirme dacă ea era sau nu. Atunci ea a schimbat parola la facebook. În perioada 31.12.2025-01.01.2026, fizic cu Parfeni Alexei s-a văzut, acesta avea brățară, iar ea personal avea tricherul. Parfeni Alexei în acea zi se afla în apropiere la un cumătru, fapt pe care l-a constatat printr-un mesaj care i-a venit pe telefon. Ulterior cunoscând că acesta era la cumătru Mișa, ea l-a telefonat și l-a rugat să părăsească domiciliul lui cumătru, deoarece îi veneau înștiințări prin mesaje. Ulterior acesta a plecat, iar cumătru a chemat-o la o cafea la el și eu a acceptat. În timp ce se afla la cumătru, Parfeni Alexei a venit la cumătru, între ei doi s-a iscat un conflict. Acesta se uita la ea și râdea. Atunci ea l-a rugat să comunice față de cumătru ce anume făceau ei doi. Atunci Parfeni Alexei a început să

nege toate afirmațiile denigratoare. Tot în acel timp, ea i-a comunicat lui Parfeni Alexei că acesta nu avea dreptul să se apropie de ea mai aproape de 300 metri.

La întrebarea instanței – partea vătămată a comunicat că Parfeni Alexei nu cunoștea că ea se afla la cumătru, însă tricherul claxona. Nu cunoaște cu ce intenție Parfeni Alexei s-a întors a doua oară la cumătru în timpul în care ea se afla acolo. Casa ei în coraport cu casa lui cumătru se află la o distanță de 50 metri. Careva pretenții morale și materiale față de soțul său Parfeni Alexei – nu are, dar a menționat că dorește ca acesta să o lase în pace și să nu-i mai scrie astfel de mesaje. Nu poate schimba numărul de telefon, din motiv că acest număr este pe abonament. Consideră că Parfeni Alexei urmează să conștientizeze să o lase în pace.

La întrebarea apărătorului – partea vătămată a declarat că în perioada 31.12.2025-01.01.2026 ea nu l-a telefonat pe Parfeni Alexei, doar a primit de la ultimul apeluri telefonice. A negat că i-ar fi expediat ultimului careva mesaje în perioada 31.12.2025-01.01.2026. Apelurile telefonice au fost efectuate doar de un singur număr de telefon, care-i aparține lui Parfeni Alexei. Cunoaște că telefoanele mobile au opțiunea de a bloca alte numere de telefoane, a folosit această opțiune, însă ultimul oricum a telefonat-o, de pe un alt număr de telefon.

Mijloace materiale de probă:

- Procesul-verbal privind consemnarea celor constatate (plîngerea) din 02 ianuarie 2026, potrivit căruia cet.Parfeni Valeria, a sesizat faptul comiterii infracțiunii de către *****(fila dosarului 5);

- ordonanța de ridicare și procesul verbal de ridicare din 02 ianuarie 2026 prin care de la cet.PARFENI Irina a fost ridicate mai multe fotografii a apelurilor telefonice dintre PARFENI Irina şi PARFENI Alexei ((fila dosarului 21);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 20 ianuarie 2026, potrivit căruia a fost examinate actele ridicate şi anume: mai multe fotografii a apelurilor telefonice dintre PARFENI Irina şi PARFENI Alexei ((fila dosarului 21-36);

- ordonanța organului de urmărire penală din 20 ianuarie 2026, prin care mai multe fotografii a apelurilor telefonice dintre PARFENI Irina și PARFENI Alexei au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă (documente) şi anexat la materialele prezentei cauze penale ((fila dosarului 37);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 20 ianuarie 2026, potrivit căruia a fost examinate actele ridicate şi anume: dovada de primire a Încheierii şi ordonanța de protecție din 29.10.2025, prin care se confirmă că învinuitul PARFENI Alexei a avut interdicția să nu contacteze telefonic victima, în perioada indicată a contactat victima violenței în familie ((fila dosarului 38-40);

- ordonanța organului de urmărire penală din 20 ianuarie 2026, prin care dovada de primire a Încheierii şi ordonanța de protecție din 29.10.2025, prin care se confirmă că învinuitul PARFENI Alexei a avut interdicția să nu contacteze telefonic victima, în perioada indicată a contactat victima violenței în familie au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă (documente) şi anexate la materialele prezentei cauze penale ((fila dosarului 41).

Documente:

- dovada de primire a Încheierii şi ordonanței de protecție din 29.10.2025, încheierea din 29.10.2025 și ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din 29.10.2025.

<u>Aprecierea probatoriului:</u>

Analizând declarațiile inculpatului, prin care ultimul și-a recunoscut vina doar în parte, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității,

iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că la caz a fost comisă fapta prevăzută de art. 320[1] din Codul penal, cu indicii: ”Neexecutarea intenționată și eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecţie a victimei violenţei în familie”.

Raportat la probatoriul administrat în cauză, instanța constată că situația de fapt reținută în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar şi fapta a fost săvârșită de inculpatul Parfeni Alexei, dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În corespundere cu art. 8 Cod procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane.

Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

În același timp, instanţa reiterează şi prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil - la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată.

Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României din 2007 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Alin. (3) al aceluiaşi articol stabileşte că, organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere.

În cauza Prince Hans-Adam II de Liechttenstein c. Allemagne din 12.07.2001 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că, statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi

iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunîndu-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delicte; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276^1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Potrivit art. 93 alin. (3) al Cod de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Art. 99 alin. (2) Codul de procedură penală stipulează că probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată .

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislației, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coraborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, acțiunile lui Parfeni Alexei au fost încadrate în baza art. 320^1 Cod penal.

Potrivit doctrinei, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la prevenirea încălcării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, aplicate prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Potrivit alin.(1) al articolului 16 Cod de procedură civilă, hotărîrile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sunt obligatorii pentru toate autorităţile

publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Conform alin.(2) al aceluiași articol, neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti, dispoziţiilor, cererilor, delegaţiilor, citaţiilor, altor adresări legale, precum şi lipsa de consideraţie faţă de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod şi în alte legi.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal în prezenta cauză penală s-a materializat prin neexecutarea intenționată a măsurilor de protecție a victimei violenței în familie, dispuse de Judecătoria Criuleni (sediul Central), prin încheierea și ordonanța de protecție din data de 29 octombrie 2025 (fila dosarului 9-11), prin care a fost eliberată ordonanța de protecție în favoarea victimei Parfeni Valeria și a copiilor minori, împotriva agresorului Parfeni Alexei, pentru un termen de 90 de zile, începând cu data de 29 octombrie 2025, ora 11:55, cu stabilirea în privința acestuia a următoarelor obligații:

- de a sta departe și a nu se apropia de victima Parfeni Valeria și copiii acesteia: *****, de locuința acesteia la distanța mai puțin de 300 metri;

- interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima, cu alte persoane dependente de ea;

- interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează.

Concomitent se atestă că, măsurile stabilite au fost aplicate pe un termen de 90 de zile, începând de la 29 octombrie 2025, ora 11:55, iar desconsiderarea de către agresor a condițiilor stabilite în ordonanța de protecție se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare.

Potrivit materialelor dosarului și celor constatate de instanță, ordonanța de protecție a fost adusă la cunoștință părților, nefiind contestată de inculpat.

Această circumstanță se adevereşte expres prin documentul administrat de partea acuzării în calitate de mijloc probatoriu – dovada de primire a încheierii și a ordonanței de protecție din 29.10.2025, contrasemnată inclusiv de Parfeni Alexei la data de 29.10.2025 (fila dosarului 13).

Astfel, a fost constatat faptul că, în perioada în care erau în vigoare restricțiile dispuse prin ordonanța de protecție a Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 29 octombrie 2025, inculpatul Parfeni Alexei ***** a încălcat aceste restricții, prin aceea că, în perioada de timp 31 decembrie 2025-02 ianuarie 2026, ştiind cu certitudine despre ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din 29 octombrie 2025, contrar măsurilor stabilite de către instanța de judecată prin care a fost obligat să părăsească domiciliul victimei, amplasat în satul *****, raionul ***** şi să stea departe de ea, să stea departe de victima Parfeni Valeria şi de a nu se apropia de locul aflări ei de la o distanță de cel puțin 300 m. și de a exclude orice contact vizual cu victima, să nu viziteze locul de trai al victimei și să nu contacteze telefonic victima, *în perioada indicată a contactat victima violenţei în familie şi a numit-o cu cuvinte necenzurate, astfel intenționat a încălcat măsurile stabilite de instanța de judecată*.

Deși la etapa audierilor sale Parfeni Alexei convențional a negat vinovăția, în explicațiile pe care le-a făcut a recunoscut în esență învinuirea ce i se aduce pe caz *(”**nu o telefona continuu** pe Parfeni Valeria, ci **doar la necesitate**. [...]. **Prin ordonanța de protecție i-au fost impuse restricții** de a nu se apropia de Parfeni Valeria, **nu avea voie să o contacteze telefonic, dar o apela, deoarece au copii comuni**, respectiv **discutau în privința copiilor**. [...] o apela pe Valeria, iar aceasta îl telefona înapoi, a fost un caz când el personal a apelat-o ca să afle ce căuta Parfeni Valeria în acea noapte la Blanari Mihail. [...]”),* iar la etapa ultimului cuvânt, inculpatul a declarat expres că ***recunoaşte*** că a încălcat ordonanța de protecție, prin faptul că a

comunicat telefonic cu partea vătămată Parfeni Valeria, ceea ce contravine cu restricțiile impuse lui prin ordonanța de protecție.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, conform alin.(1) al art. 21 Cod penal, este persoana fizică care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, condiție întrunită în cauza dată, inculpatul Parfeni Alexei fiind născut la *****.

Latura subiectivă a infracțiunii s-a materializat prin intenția directă a inculpatului, care, după ce i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de protecție, cu bunăștiință a ignorat restricțiile prevăzute în aceasta. Mai mult ca atât, după cum a precizat însuși inculpatul, anterior a mai fost judecat pentru o infracțiune similară, fapt ce denotă că ultimul a acționat cu intenție, fiindu-i cunoscute inclusiv efectele încălcării condițiilor impuse lui prin ordonanța de protecție.

Astfel, în ședința de judecată a fost dovedit faptul încălcării de către inculpat a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Complementar, instanța de judecată reține că, potrivit articolului 2 al Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, noțiunea de „violență în familie" semnifică acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În același sens, prevederile art. 133[1] lit. a) Cod penal și art.3 alin.(2) lit. a) al Legii nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, stipulează că prin membru de familie în condiția de conlocuire se înțeleg persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.

Prevenirea și combaterea violenței în familie fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă în societate. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea siguranței membrilor familiei constituie elementul-cheie în prevenirea violenței domestice, faptul că violența în familie afectează în mod disproporționat drepturile copiilor în familie, în situația când aceștia devin victime ale violenței în raport cu părinții agresori, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

În acest context, instanța de judecată consideră a fi pertinente soluției *mutatis mutandis*, constatările Curții în cauza *Eremia și alții împotriva Moldovei (cererea nr. 3564/11)*, în care a fost stabilit că, în pofida faptului că cunoșteau despre acest abuz, autoritățile nu au luat măsuri eficiente față de soțul d-nei Eremia pentru a o proteja de acțiunile permanente de violență domestică. De asemenea, Curtea a considerat că, în pofida faptului că acțiunile violente ale soțului dnei Eremia față de soția sa erau manifestate în prezența fiicelor dnei Eremia, și astfel au avut efecte negative de ordin psihologic asupra acestora, autoritățile nu au acționat deloc sau au acționat într-o măsură foarte neînsemnată pentru a preveni un asemenea comportament. În final, Curtea a considerat că atitudinea autorităților a contribuit la sporirea violenței și a avut un caracter discriminatoriu față de dna Eremia ca femeie.

La fel, violența domestică este un fenomen care poate lua diverse forme – agresiuni fizice, violențe psihologice, insulte – și este […] o problemă generală comună tuturor statelor membre, care nu apare oricând deoarece se înscrie adesea în cadrul rapoartelor personale sau al cercurilor

restrânse și care nu le privește exclusiv pe femei" (*Cauza Opuz vs Turcia*, Hotărârea din 9 iunie 2009, pct. 132).

În acest sens, relevante sunt și prevederile Hotărârii de Guvern nr. 332 din 31.05.2023 cu privire la aprobarea Programului național privind prevenirea și combaterea violenței față de femei și a violenței în familie pentru anii 2023-2027.

În pct.2 al acelui Program este indicat că, Raportul de evaluare a Strategiei naționale privind prevenirea și combaterea violenței față de femei și a violenței în familie 2018-2022 a remarcat progrese importante, printre care: perfecționarea continuă a cadrului normativ și instituțional, instruirea specialiștilor și oferirea unor mecanisme de răspuns coordonate; instituirea unor servicii noi de plasament pentru victimele violenței în familie și a unui serviciu pentru copiii victime sau martori ai infracțiunilor; instituirea Comisiei de monitorizare și analiză a cazurilor de violență în familie soldate cu deces sau cu vătămare gravă a integrității corporale a victimelor; creșterea numărului de ordine de restricție și ordonanțe de protecție emise și a numărului de persoane asistate în centrele de plasament; elaborarea cadrului operațional sectorial și intersectorial pentru specialiștii care răspund la cazurile de violență în familie și violență sexuală. În același timp, prin evaluare *s-au constatat restanțe* în ceea ce privește realizarea obiectivelor propuse, printre care: insuficiența acțiunilor de prevenire în domeniu, a serviciilor de plasament pentru femeile victime pe întreg teritoriul țării, a serviciilor specializate pentru victimele violenței sexuale, *neexecutarea ordonanțelor de protecție* și tergiversarea examinării cauzelor de violență în familie și violență sexuală, lipsa resurselor financiare alocate acestui domeniu de către autoritățile publice centrale și locale și lipsa unui cadru instituțional consolidat responsabil de domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie și a violenței sexuale la nivel local, lipsa capacității de coordonare a intervențiilor intersectoriale la nivel local, a colectării armonizate și dezagregate corespunzător a datelor statistice între diferite sisteme etc. (…) *Programul reflectă angajamentele formulate* în Strategia națională de dezvoltare „Moldova Europeană 2030", în speță Obiectivul general 9 „Promovarea unei societăți pașnice și sigure", Obiectivul specific 9.1 „Reducerea violenței în societate în toate manifestările și formele sale". Acesta asigură o coerență logică cu Obiectivele de Dezvoltare Durabilă „Moldova 2030" (ODD), precum și cu ODD 5 „Egalitate de gen" (în special 5.2) și ODD 16 „Pace, justiție și instituții puternice" (în special 16.1 și 16.2) și ia în considerare observațiile finale ale Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor pe marginea celui de-al șaselea raport național periodic asupra gradului de implementare a Convenției asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) din 10 martie 2020, asigurând respectarea principiului LNOB (a nu lăsa pe nimeni în urmă). Programul va contribui la atingerea acestor obiective prin abordarea cauzelor care duc la apariția violenței în societate, în special a violenței față de femei și copii, având un accent major pe prevenirea violenței în familie, a tuturor formelor de violență față de femei, inclusiv a violenței sexuale (inclusiv prin abordarea stereotipurilor de gen și prin promovarea toleranței zero față de orice formă de violență). De asemenea, Programul oferă soluții integrate de răspuns la cazurile de violență față de femei, centrate pe nevoile victimelor.

Corespunzător, este evident faptul că, combaterea violenței față de femei și a violenței în familie constituie o prioritate actuală la nivel social și instituțional.

Având în vedere că, din circumstanțele cauzei a fost constatată vinovăția inculpatului, drept consecinţă va fi individualizată și pedeapsa inculpatului pentru fapta comisă.

Individualizarea pedepsei:

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în

numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, instanța de judecată, în cadrul judecării cauzei cu certitudine a determinat că infracțiunea comisă de Parfeni Alexei prevăzută de art. 320[1] alin. (1) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (3) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

La individualizarea pedepsei, instanța se va ghida de prevederile art. art. 7, 8, și 75 alin. (1), (2) Cod penal, care stipulează că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală; caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei; persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din interpretarea art. 75 alin. (1) din Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu prevederile art. 76 și 77 din Cod penal, în acțiunile inculpatului Parfeni Alexei circumstanțe care atenuează sau care agravează răspunderea penală, în rechizitoriu nu au fost reținute.

Instanța remarcă că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o individualizare justă a acesteia, raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal, trebuie să se țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, acesta nu poate fi un proces arbitrar, subiectiv, ci dimpotrivă, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale poate fi atins prin numirea în privința lui Parfeni Alexei a unei pedepsei sub formă de închisoare.

Așadar, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum şi cel din înainte şi după săvârșirea infracțiuni incriminate, consideră că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, constată că corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

În acest sens instanța de judecată observă că anterior, prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr.1-37/2026 din 30 aprilie 2026, Parfeni Alexei a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de 130 (una sută treizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpatul declară că execută orele de muncă, iar informații care ar combate aceste alegații – nu au fost administrate.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că inculpatul nu a conștientizat pe deplin caracterul ilicit al acțiunilor sale, respectiv în privința acestuia nu mai poate fi aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate.

De altfel, aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, în raport de împrejurările de fapt ale cauzei nu va avea aptitudinea de a duce la împlinirea scopului preventiv al pedepsei penale, instanța considerând că aplicarea pedepsei cu închisoare va determina vinovatul la conștientizarea consecințelor faptei sale și responsabilizarea acestuia în sensul adoptării unei conduite conforme cu ordinea de drept, fiind mai eficientă decât pedeapsa non-privativă de libertate.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Sancțiunea prevăzută de art. 320^1 Codul penal, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

În subsidiar, pentru comiterea de către Parfeni Alexei a infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, instanța apreciază judicios să aplice inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, însă găsind de cuviință ca corectarea şi reeducarea lui să aibă loc fără izolare de societate, cu aplicarea pedepsei prin prisma articolului 90 din Codul penal, adică cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe termen de 2 (doi) ani.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicând astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele cauzei şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanţa de judecată va aplica în privinţa inculpatului Parfeni Alexei restricţiile prevăzute la lit. a) și b) alin. (6) art. 90 Cod penal, şi anume, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Raționamentul aplicării prevederilor articolului 90 din Codul penal, are la origine în special datele despre personalitatea inculpatului Parfeni Alexei și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător (fila dosarului 59), are o vârstă tânără (28 de ani), are 4 copii minori la întreținere, atitudinea și modul de manifestare a inculpatului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiunea comisă, cât și de comportamentul părții vătămate întru respectarea obligațiilor impuse, precum și de faptul că în cele din urmă inculpatul a recunoscut în parte vinovăția.

Totodată urmează a fi învederat că, prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr.1-37/2026 din 30 aprilie 2026, Parfeni Alexei a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal, și i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de 130 (una sută treizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității. Infracțiunea pentru care a fost condamnat în acea cauză, a fost săvârșită la data de 1 februarie 2026.

Inculpatul este în proces de executare a acestei pedepse.

Conform articolului 84 alin. (3) și (4) Cod penal, dacă pentru infracţiunile care intră în concurs sînt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, şi *instanţa de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător*. Conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Prin urmare, cu referire la norma enunțată, instanța o consideră aplicabilă asupra cazului, deoarece la data pronunțării sentinței deși suntem în prezența unui concurs de infracţiuni pentru care sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, care pot fi cumulate conform modului de determinare a termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitor pedepse prevăzute în art. 87 Cod penal.

Totuși reieșind din circumstanța că la data pronunțării sentinței nu se cunoaște termenul pedepsei executate de către inculpat, instanța nu a găsit temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, acestea urmînd a fi executate de sine stătător.

În sensul relatat supra, instanța precizează că pedeapsa stabilită lui Parfeni Alexei reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorilor și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Aplicarea unei pedepse mai blânde sau mai aspre decât cea stabilită la caz, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal. În context, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, dar şi gravitatea infracțiunii săvârșite şi valența relațiilor sociale prejudiciate - este echitabilă numirea unei pedepse în formă de închisoare în cuantumul și modul de executare stabilit supra.

Măsura preventivă:

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Materialele cauzei denotă că Parfeni Alexei nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive în actuala cauză penală. Dat fiind faptul că, instanţa de judecată a conchis asupra stabilirii inculpatului Parfeni Alexei a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa lui Parfeni Alexei măsura preventivă - *obligarea de a nu părăsi ţara*, pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Cu privire la acțiunea civilă.

Potrivit art. 397 pct.1) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei. Iar art. 387 alin. (1) CPP, stipulează că, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Instanța de judecată reține, că atât la etapa de urmărire penală, dar și la etapa examinării cauzei în instanța de judecată, partea vătămată nu a înaintat vreo acțiune civilă și a comunicat că nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de Procedură Penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, dar şi în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Mijloace materiale de probă:

În conformitate cu prevederile articolului 157 alineatele (1), (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 20.01.2026, a fost recunoscut în calitate de documente – 11 fotografii a apelurilor telefonice ridicate prin proces-verbal de ridicare la data de 02.01.2026 (fila dosarului 26-37), și respectiv prin ordonanța organului de urmărire penală din 20.01.2026, a fost recunoscut în calitate de document – ordonanța de protecție din data de 29.10.2025, dosarul nr.2o/pr-24/2025 și dovada de primire a acesteia din aceeași dată (fila dosarului 9-11; 13; 41), mijloacele materiale de probă

Astfel, după definitivarea sentinței, documentele sus-menționate, vor rămâne în continuare anexate la materialele cauzei penale, pe toată durata de păstrare a acesteia.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 338, 340, 384-385, 389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, articolul 84 Cod penal, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Parfeni Alexei *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 320^1 Cod penal, și i se aplică pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform articolului 90 din Codul penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare numită lui Parfeni Alexei *****, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În temeiul literelor a), b) alineatul (6) articolul 90 din Codul penal, inculpatul Parfeni Alexei ***** se obligă: - să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; - să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul asupra comportării lui Parfeni Alexei ***** în perioada de probațiune şi executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia – Biroul de Probațiune Criuleni.

Termenul de probațiune urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Conform articolului 84 alin. (3) și (4) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni pentru care sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, și având în vedere că instanţa de judecată nu a găsit temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, pedeapsa stabilită condamnatului Parfeni Alexei ***** prin sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr.1-37/2026 din 30 aprilie 2026, în baza art. 320^1 Cod penal sub formă de 130 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, urmează a fi executată de sine stătător.

Se aplică în privința lui Parfeni Alexei ***** măsura preventivă – *”obligarea de a nu părăsi ţara”,* cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Documentele: 11 fotografii a apelurilor telefonice ridicate prin proces-verbal de ridicare la data de 02.01.2026 (fila dosarului 26-37), și respectiv ordonanța de protecție din data de 29.10.2025, dosarul nr.2o/pr-24/2025 și dovada de primire a acesteia din aceeași dată (fila dosarului 9-11; 13; 41) - după definitivarea sentinței, vor rămâne în continuare anexate la materialele cauzei penale, pe toată durata de păstrare a acesteia.

Sentinţa motivată fiind pronunţată în şedinţă publică la 1 iulie 2026.

Sentința poate fi atacată cu apel, în termen de 15 zile de la data pronunțării, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței,
Judecător /semnat/ Alina ARAPU-BUȚCO

Copia veridică
Judecător Alina Arapu-Buțco